

Logistics Management Affecting Tourism Competitiveness

Sung Noen District, Nakhon Ratchasima Province

Pakaporn Phongthong^{1*}, Chanyaphach Nachaitong², Chaipisit Tewsoiy³

Received: 9/8/2025, Revised: 20/12/2025, Accepted: 23/12/2025

Abstract

This research aimed to 1) study logistics management and tourism competitiveness, 2) study logistics management that influences tourism competitiveness in Sung Noen District, Nakhon Ratchasima Province, using questionnaires to collect data from 348 samples, using systematic sampling and simple random sampling. Statistics were percentage, mean, standard deviation, and multiple regression analysis. The results of the research found that opinions on logistics management and tourism competitiveness were at a high level. Logistics management explained 76.7 percent of the variance in tourism competitiveness, with key factors including information management, physical management, demand management, and personnel management. The results of the study suggested that infrastructure for transportation, parking, and traffic management should be developed to facilitate tourists, and community participation should be promoted in exchanging information to forecast trends and plan activities that meet tourists' needs. Local guides should be developed to convey information accurately, as well as disseminate practices in tourist attractions to create good experiences, create impressions, and create unique products for the community to promote the local economy to enhance competitiveness and grow sustainably.

Keywords: logistics management; competitiveness; tourism

¹ Faculty of Management Science, Nakhonratchasima Rajabhat University, 30000

^{2,3} Logistics and Supply Chain Management Program, Suphanburi Technical College, 72000

* Corresponding author, email: pakaporn.p@nrru.ac.th

การจัดการโลจิสติกส์ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา

ภคพร ผงทอง^{1*}, ชัญญณ์ภักซ์ นาชัยทอง², ชัยพิสิทธิ์ ทิวสร้อย³

วันรับบทความ: 9/8/2568, วันแก้ไขบทความ: 20/12/2568, วันตอบรับบทความ: 23/12/2568

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการจัดการโลจิสติกส์และความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว 2) ศึกษาการจัดการโลจิสติกส์ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 348 ตัวอย่าง ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบและการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์และความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยการจัดการโลจิสติกส์ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ การจัดการข้อมูลข่าวสาร การจัดการด้านกายภาพ การจัดการความต้องการ และการจัดการบุคลากร ซึ่งการจัดการด้านโลจิสติกส์ อธิบายความแปรปรวนของความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวได้ร้อยละ 76.7 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทาง สถานที่จอดรถ การบริหารจัดการเพื่ออำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยว ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อพยากรณ์แนวโน้มและวางแผนกิจกรรมให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว พัฒนามัคคุเทศก์ท้องถิ่นให้สามารถถ่ายทอดข้อมูลได้อย่างถูกต้อง รวมถึงเผยแพร่ข้อควรปฏิบัติในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อสร้างประสบการณ์ที่ดี สร้างความประทับใจ พร้อมทั้งสร้างผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจในพื้นที่ให้สามารถยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันและเติบโตได้อย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: การจัดการโลจิสติกส์; ความสามารถในการแข่งขัน; การท่องเที่ยว

¹ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา นครราชสีมา 30000

^{2,3} หลักสูตรการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี 72000

* ผู้ประพันธ์บทความ ติดต่ออีเมล pakaporn.p@nrru.ac.th

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจสำคัญของประเทศไทย ทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น โดยสร้างรายได้รวม 2.99 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 18 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และก่อให้เกิดการจ้างงานกว่า 8.3 ล้านตำแหน่งในปี 2562 อย่างไรก็ตาม แม้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยจะมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องในเชิงปริมาณ แต่ยังคงเผชิญความท้าทายในด้านความยั่งยืน โดยเฉพาะการกระจายรายได้ที่ยังคงกระจุกอยู่ในเมืองท่องเที่ยวหลักมากกว่าร้อยละ 90 ในขณะที่เมืองท่องเที่ยวรองยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงและมีศักยภาพเพียงพอในการแข่งขัน (National Tourism Policy Committee, 2023) ในบริบทของจังหวัดนครราชสีมา แผนพัฒนาจังหวัดระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566–2570) มุ่งยกระดับการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย เชื่อมโยงกับภูมิภาคอื่น และยกระดับคุณภาพมาตรฐานสากล โดยเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก แหล่งท่องเที่ยว และระบบบริหารจัดการการตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม เพื่อกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นอย่างยั่งยืน (Nakhon Ratchasima Provincial Office, 2022)

Khalifa (2020) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญในระดับประเทศและท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของประเทศที่มีทรัพยากรทางธรรมชาติ วัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่หลากหลาย ซึ่งสามารถต่อยอดเป็นสินค้าทางการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน ในทศวรรษที่ผ่านมา ความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ขยายขอบเขตออกไปสู่การพิจารณาองค์ประกอบด้านโลจิสติกส์ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบการท่องเที่ยวโดยรวม งานวิจัยของ Khan et al. (2019) ชี้ให้เห็นว่า การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพโดยผ่านกลไกทางการเงินและกฎระเบียบของรัฐสามารถช่วยส่งเสริมการเติบโตของภาคการท่องเที่ยวในระดับประเทศได้ ในขณะที่ Kol & Zigmund-Korn (2019) กล่าวถึงการบูรณาการระบบโลจิสติกส์ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวว่าเป็นข้อได้เปรียบทางการแข่งขันที่สำคัญ ทั้งในด้านการลดต้นทุน เพิ่มความสะดวกในการเดินทาง และเสริมสร้างความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ในบริบทของประเทศไทย Pongpanit & Sornsarut (2019) พบว่า ความสามารถด้านกระบวนการของโลจิสติกส์ทางถนนมีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะในพื้นที่ที่ยังไม่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลัก ขณะที่งานของ Setthachotsombut & Sua-iam (2020) เน้นว่า การจัดการโซ่คุณค่าการท่องเที่ยวและโลจิสติกส์อย่างสอดคล้องกันสามารถยกระดับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้อย่างเป็นรูปธรรม

อำเภอสูงเนินเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีตำบลโคราชเป็นส่วนหนึ่งของเส้นทาง “โคราชจีโอพาร์ค: เส้นทางอารยธรรมทวารวดีศรีjanaสะ” ที่มีโบราณสถานสำคัญ เช่น ปราสาทเมืองแขก ปราสาทโนนกู่ และปราสาทเมืองเก่า ซึ่งสะท้อนถึงความรุ่งเรืองทางประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม ขอมโบราณ นอกจากนี้ ยังมีการจัดงาน “กินเขาค่ำ ของดีเมืองสูงเนิน” เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง

วัฒนธรรมและประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม จากการสำรวจและประชุมร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่น พบว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ยังขาดการมีส่วนร่วมของชุมชน การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐานยังไม่เป็นระบบ ขาดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ การบูรณาการข้อมูล และการพัฒนาโลจิสติกส์เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ

ดังนั้น การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความสำคัญในการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการจัดการโลจิสติกส์ที่ส่งผลต่อความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวในอำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่สามารถนำไปใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และยกระดับระบบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อันจะนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ การสร้างรายได้ที่ยั่งยืน และการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของอำเภอสูงเนินให้เป็นพื้นที่แห่งการท่องเที่ยวเมืองรองที่โดดเด่นในระดับภูมิภาคต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา
3. เพื่อศึกษาการจัดการโลจิสติกส์ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา

3. สมมติฐานการวิจัย

การจัดการโลจิสติกส์ (การจัดการความต้องการ การบริการลูกค้า การจัดการคำสั่งซื้อ การจัดการด้านกายภาพ การจัดการข้อมูลข่าวสาร การจัดการบุคลากร) มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว

4. การทบทวนวรรณกรรม

4.1 การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว (Tourism Logistics Management)

Akyurt & Ergün (2019) ให้คำจำกัดความว่า การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว (tourism logistics management) คือ การบริหารจัดการการเคลื่อนย้ายของนักท่องเที่ยว สิ่งของ และข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ตั้งแต่จุดเริ่มต้นของการเดินทางจนถึงปลายทาง โดยมุ่งหวังให้เกิดความสะดวกปลอดภัย และพึงพอใจสูงสุดแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งครอบคลุมถึงการคมนาคมขนส่ง ระบบขนส่งมวลชน การจัดการสัมภาระ การบริการข้อมูล การเข้าถึงจุดหมาย และการวางแผนเส้นทาง Khalifa (2020) เน้นว่าโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์กรด้านการ

ท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ความรวดเร็วในการเดินทาง ความสะดวกในการใช้บริการ และความเชื่อมโยงระหว่างจุดหมายปลายทางหลายแห่ง สอดคล้องกับ Kol & Ziger-Korn (2019) ที่ชี้ว่า การบูรณาการระบบโลจิสติกส์ เช่น การเชื่อมโยงระบบขนส่ง การบริหารทรัพยากร และเทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ Khan et al. (2019) ชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์ในภาคการท่องเที่ยวจำเป็นต้องอาศัยมาตรการทางการเงินและกฎระเบียบภาครัฐ เช่น การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การสนับสนุนด้านภาษี และการควบคุมมาตรฐานบริการ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ และรองรับการท่องเที่ยวระยะยาวอย่างยั่งยืน สรุปได้ว่า การจัดการโลจิสติกส์มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะในด้านการเชื่อมโยงระบบขนส่ง การบริหารทรัพยากร และการใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับประสิทธิภาพการเดินทางและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว การจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพช่วยให้การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และสร้างประสบการณ์ที่ดีแก่นักท่องเที่ยว ขณะเดียวกัน ภาครัฐยังมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน มาตรการทางการเงิน และมาตรฐานบริการ เพื่อส่งเสริมความยั่งยืนและความสามารถในการแข่งขันของการท่องเที่ยวในระยะยาว

4.2 ความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว

Porter (1980) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความได้เปรียบในการแข่งขัน หมายถึง การสร้างคุณค่าที่เหนือกว่าคู่แข่งให้ลูกค้าให้เกิดความพึงพอใจ โดยอาศัยการออกแบบกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์และต้องคำนึงถึงต้นทุนที่ต่ำ มุ่งเน้นผลิตสินค้าหรือบริการให้กับตลาดเฉพาะส่วนพร้อมทั้งต้องสร้างความแตกต่างของสินค้าหรือบริการที่เหนือกว่าคู่แข่งด้วยการตอบสนองที่รวดเร็ว Crouch & Ritchie (2012) กล่าวว่า ความสามารถทางการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง ความสามารถของจุดหมายปลายทางในการดึงดูดและรักษานักท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้และมอบประสบการณ์ที่น่าจดจำและพึงพอใจด้านการท่องเที่ยวที่แตกต่างและไม่สามารถเลียนแบบได้ รวมถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในชุมชนและสังคมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากแหล่งการท่องเที่ยว Nadalipour et al. (2019) พบว่า ความสามารถทางการแข่งขันด้านภูมิทัศน์ทางธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์และมรดกทางวัฒนธรรมที่ดึงดูดความสนใจ สถานที่ทางประวัติศาสตร์ สร้างโอกาสในการพักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งจะสามารถทำให้จุดหมายปลายทางแตกต่างออกไปได้ การเพิ่มความหลากหลายและการปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านี้สามารถทำให้สถานที่ท่องเที่ยวมีขีดความสามารถทางการแข่งขันมากยิ่งขึ้น Bazargani & Kiliç (2021) ชี้ให้เห็นว่า ความสามารถทางการแข่งขันของภาคการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ กับผลการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะในประเทศที่มีการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบขนส่ง การให้บริการ และนโยบายสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง ทั้งนี้ยังเสนอว่าการปรับปรุงขีดความสามารถทางการแข่งขันสามารถนำไปสู่การเติบโตอย่างยั่งยืนของภาคการท่องเที่ยว สรุปได้ว่า ความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว เป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดความสำเร็จของแหล่งท่องเที่ยวในระยะยาว โดยมุ่งเน้น

การสร้างคุณค่าและความแตกต่างที่เหนือกว่าคู่แข่ง ผ่านการพัฒนากลยุทธ์ที่เหมาะสม การจัดการต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพ และการตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว จุดหมายปลายทางที่มีเอกลักษณ์ทางธรรมชาติ วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ สามารถสร้างประสบการณ์ที่โดดเด่นและyakต่อการเลียนแบบ ซึ่งช่วยเพิ่มแรงดึงดูดและความภักดีของนักท่องเที่ยว

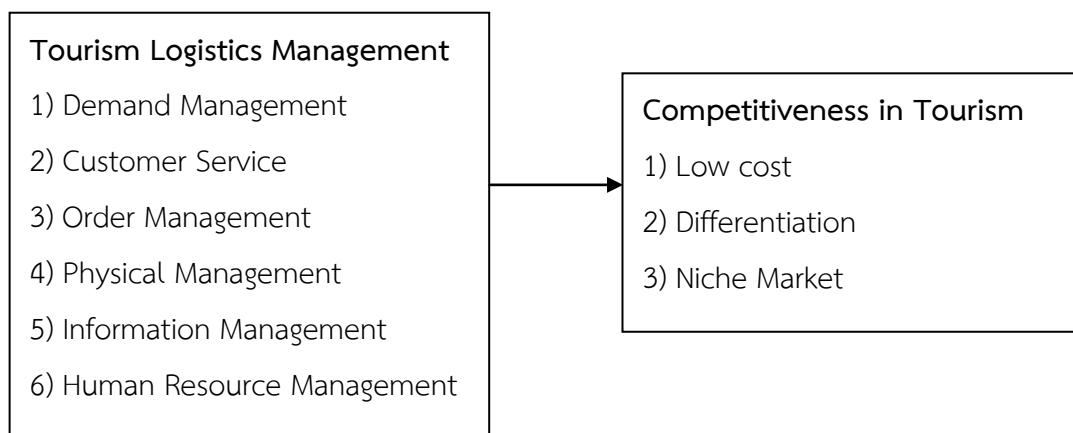
4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Nopphakate & Aunyawong (2022) ศึกษาในบริบทของประเทศไทยและพบว่า การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ดี เช่น การคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ บริการข้อมูลที่เข้าถึงง่าย และการจัดการเวลาที่มีประสิทธิภาพ มีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ซึ่งส่งผลต่อความจงรักภักดีต่อจุดหมายปลายทาง ในขณะที่ Pongpanit & Sornsaruht (2019) เน้นถึงความสำคัญของโลจิสติกส์ทางถนน โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทหรือแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ การบริหารจัดการกระบวนการของอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ทางถนนอย่างมีประสิทธิภาพช่วยส่งเสริมการเข้าถึงพื้นที่ท่องเที่ยวและเป็นองค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน Setthachotsombut & Sua-iam (2020) ขยายความหมายของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวไปสู่การจัดการห่วงโซ่คุณค่า ซึ่งไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับการขนส่งเท่านั้น แต่รวมถึงการประสานงานระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น โรงแรม บริษัทนำเที่ยว หน่วยงานรัฐ และชุมชน เพื่อส่งเสริมการให้บริการท่องเที่ยวอย่างครบวงจรและมีคุณภาพ นอกจากนี้ Larysa et al. (2024) ย้ำว่า โลจิสติกส์ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไม่ใช่แค่การสนับสนุน แต่เป็นกลยุทธ์หลักที่ช่วยยกระดับประสบการณ์นักท่องเที่ยว เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และส่งเสริมความยั่งยืนของจุดหมายปลายทาง หากมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบและบูรณาการ

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

Figure 1

Conceptual Framework

5. ระเบียบวิธีวิจัย

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ตำบลโคราข อำเภอสองเนิน จังหวัดนครราชสีมา จำนวนทั้งสิ้น 2,631 คน (Department of Provincial Administration, 2025) ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) แบบทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน และกำหนดค่าระดับความเชื่อมั่น 95% จะมีความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าหรือเท่ากับ +5% โดยมีรายละเอียดในการคำนวณดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 N แทน จำนวนประชากร
 e แทน ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ในการสุ่มตัวอย่าง
 โดยกำหนดให้ค่าความคลาดเคลื่อน 5% = 0.05
 จากสูตรข้างบน แทนค่าได้ ดังนี้

$$n = \frac{2,631}{1 + 2,631 (0.05)^2} = 347.21 \text{ คน}$$

ดังนั้น ขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ = 348 คน

ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ โดยแบ่งออกเป็น 8 หมู่บ้าน เพื่อเทียบสัดส่วนตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ และในแต่ละหมู่บ้านใช้การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ดังแสดง Table 1

Table 1

The number of sample groups classified by village, 8 villages

No.	Village	Population	Sample Size
1	Village No. 1, Ban Mueang Kao	499	66
2	Village No. 2, Ban Wang Won	298	39
3	Village No. 3, Ban Bot	340	45
4	Village No. 4, Ban Na Takhrok	380	50

Table 1 (Cont')

No.	Village	Population	Sample Size
5	Village No. 5, Ban Hua Bueng	258	34
6	Village No. 6, Ban Hua Na	178	24
7	Village No. 7, Ban Kok Kok	186	25
8	Village No. 8, Ban Kut Hin	492	65
Total		2,631	348

Note. A total of 2,631 people in the Korat Subdistrict, Sung Noen District, Nakhon Ratchasima Province (Department of Provincial Administration, 2025) were used as a sample group for this research.

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายปิดแบบให้เลือกตอบ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว 6 ด้าน ได้แก่ 1) การจัดการความต้องการ 2) การบริการลูกค้า 3) การจัดการคำสั่งซื้อ 4) การจัดการด้านกายภาพ 5) การจัดการข้อมูลข่าวสาร และ 6) การจัดการบุคลากร ลักษณะคำถามเป็นปลายปิดแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านต้นทุนต่ำ 2) ด้านความแตกต่าง และ 3) ด้านตลาดเฉพาะกลุ่ม ลักษณะคำถามเป็นปลายปิดแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

หลังจากสร้างแบบสอบถามผู้วิจัยได้ทดสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยเริ่มจากการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (validity) ของเครื่องมือโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) โดยประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 และมีค่า IOC ผลรวมคือ 0.982 จากนั้นทำการตรวจสอบความเที่ยง (reliability) ของเครื่องมือโดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงของเครื่องมือไปใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค โดยปัจจัยการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.974 และความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.983 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงตรงสูง

5.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) สถิติเชิงพรรณนา สำหรับด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่และร้อยละ สำหรับการจัดการโลจิสติกส์และความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) สถิติเชิงอนุมาน ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regression) เพื่อทดสอบการจัดการโลจิสติกส์ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา

6. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา ดังแสดงใน Table 2

Table 2

The mean and standard deviation of tourism logistics management

Tourism Logistics Management	$\bar{X}$	S.D.	Level
1) Demand Management	3.76	.550	High
2) Customer Service	3.69	.537	High
3) Order Management	3.70	.636	High
4) Physical Management	3.84	.704	High
5) Information Management	3.70	.673	High
6) Human Resource Management	3.18	1.080	Moderate
Total	3.66	.586	High

จาก Table 2 พบว่า การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.586) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการด้านกายภาพ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.704) รองลงมา คือ ด้านการจัดการความต้องการ ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.550) ด้านการจัดการคำสั่งซื้อ ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.636) ด้านการจัดการข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.673) ด้านการบริการลูกค้า ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.537) และด้านการจัดการบุคลากร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.18$, S.D. = 0.555) ตามลำดับ

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา แสดงใน Table 3

Table 3

Mean and standard deviation of tourism competitiveness

Competitiveness in Tourism	$\bar{X}$	S.D.	Level
1) Low cost	3.48	0.84	Moderate
2) Differentiation	3.57	0.72	High
3) Niche Market	3.71	0.64	High
Total	3.59	0.64	High

จาก Table 3 พบว่า ประชาชนในตำบลโคราช อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.64) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านตลาดเฉพาะกลุ่ม ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.64) รองลงมา คือ ด้านความแตกต่าง ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.72) และด้านต้นทุนต่ำ ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = 0.84) ตามลำดับ

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาการจัดการโลจิสติกส์ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา โดยเป็นทดสอบสมมติฐานการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว ได้แก่ 1) การจัดการความต้องการ 2) การบริการลูกค้า 3) การจัดการคำสั่งซื้อ 4) การจัดการด้านกายภาพ 5) การจัดการข้อมูลข่าวสาร และ 6) การจัดการบุคลากร โดยการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสมการถดถอย ดังแสดงใน Table 4 ในรูปคะแนนมาตรฐานมีตัวแปรอิสระ 4 ตัวที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสามารถทางการแข่งขันด้านท่องเที่ยว อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 1) การจัดการข้อมูลข่าวสาร 2) การจัดการด้านกายภาพ 3) การจัดการความต้องการ และ 4) การจัดการบุคลากร ทั้งนี้สามารถอธิบายค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ปรับปรุง (Adjusted R Square) เท่ากับร้อยละ 76.7 หมายถึง ปัจจัยการจัดการโลจิสติกส์มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันด้านท่องเที่ยวได้ร้อยละ 76.7 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 23.3 เป็นปัจจัยอื่นนอกเหนือจากที่ได้กล่าวมา

Table 4

Regression coefficient test of tourism competitiveness

Independent Variable	b	SE _b	β	t	p-value	Results
(Constant)	.886	.170		5.213	.000	
Information Management	.284	.053	.302	3.348**	.000	Accept
Physical Management	.249	.033	.277	7.579**	.000	Accept
Human Resource Management	.120	.044	.232	2.757**	.006	Accept
Customer Service	0.062	0.014	0.059	1.124	1.134	Reject
Order Management	0.057	0.012	0.055	1.167	1.125	Reject
R = 0.819, R ² = 0.767, SE _{est} = 0.36480, F = 6.568, Sig. of F = 0.011						

Note. *Statistically significant at the 0.05 level. **Statistically significant at the 0.01 level.

โดยสามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้ $y = 0.886 + 0.284$ ด้านการจัดการข้อมูลข่าวสาร + 0.249 ด้านการจัดการด้านกายภาพ + 0.318 ด้านการจัดการความต้องการ + 0.120 ด้านการจัดการบุคลากร

ค่า b ของด้านการจัดการข้อมูลข่าวสาร = 0.284 หมายความว่า หากด้านการจัดการข้อมูลข่าวสาร เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ในขณะที่ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ คาดได้ว่าความสามารถทางการแข่งขันด้านท่องเที่ยว อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา จะเพิ่มขึ้น 0.284 หน่วย หรือการจัดการข้อมูลข่าวสารส่งผลต่อความสามารถทางการแข่งขันด้านท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ 28.4

ค่า b ของด้านการจัดการด้านกายภาพ = 0.249 หมายความว่า หากด้านการจัดการด้านกายภาพ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ในขณะที่ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ คาดได้ว่าความสามารถทางการแข่งขันด้านท่องเที่ยว อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา จะเพิ่มขึ้น 0.249 หน่วย หรือการจัดการด้านกายภาพส่งผลต่อความสามารถทางการแข่งขันด้านท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.9

ค่า b ของด้านการจัดการความต้องการ = 0.318 หมายความว่า หากด้านการจัดการความต้องการ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ในขณะที่ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ คาดได้ว่าความสามารถทางการแข่งขันด้านท่องเที่ยว อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา จะเพิ่มขึ้น 0.318 หน่วย หรือการจัดการความต้องการส่งผลต่อความสามารถทางการแข่งขันด้านท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.8

ค่า b ของด้านการจัดการบุคลากร = 0.120 หมายความว่า หากด้านการจัดการบุคลากร เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ในขณะที่ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ คาดได้ว่าความสามารถทางการแข่งขันด้านท่องเที่ยว อำเภอสูงเนิน จังหวัด

นครราชสีมา จะเพิ่มขึ้น 0.120 หน่วย หรือการจัดการบุคลากรส่งผลต่อความสามารถทางการแข่งขันด้านท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ 12

7. สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาการจัดการโลจิสติกส์ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทาง เช่น การจัดให้มีที่จอดรถเพียงพอ ถนนเชื่อมต่อระหว่างสถานที่ท่องเที่ยว และการบริหารจัดการที่คล่องตัว เป็นปัจจัยสำคัญในการอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับ Tachaphan et al. (2024) เน้นย้ำถึงกลยุทธ์การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยเฉพาะการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว อีกปัจจัยสำคัญ คือ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ซึ่งช่วยให้สามารถพยากรณ์แนวโน้มความต้องการของนักท่องเที่ยวและวางแผนกิจกรรมที่ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างแม่นยำ งานวิจัยของ Cong & Thu (2021) สนับสนุนแนวคิดนี้ โดยระบุว่าความสามารถของผู้นำในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว รวมถึงการประสานงานกับชุมชนเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด นอกจากนี้ ควรมีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในพื้นที่เกี่ยวกับการให้คำแนะนำด้านการท่องเที่ยว และพัฒนาภาคีเครือข่ายท้องถิ่นให้สามารถถ่ายทอดข้อมูลได้อย่างถูกต้องและชัดเจน งานวิจัยของ Cheunkamon et al. (2022) พบว่า คุณภาพการบริการของซัพพลายเชนด้านการท่องเที่ยวมีอิทธิพลโดยตรงต่อความภักดีของนักท่องเที่ยว ดังนั้น การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในท้องถิ่นจึงเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างประสบการณ์ที่ดีให้นักท่องเที่ยวและเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน อีกแนวทางหนึ่งที่สำคัญคือ การเผยแพร่ข้อควรปฏิบัติในแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งช่วยให้การท่องเที่ยวเป็นไปอย่างราบรื่นและสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว นอกจากนี้ การสร้างผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนยังช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่ งานวิจัยของ Akyurt & Ergün (2019) เน้นถึงความสำคัญของการจัดการซัพพลายเชนการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของภาคการท่องเที่ยว ขณะที่งานวิจัยของ Phongthong & Tewsoiy (2023) ระบุว่าความร่วมมือในซัพพลายเชนการท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อขีดความสามารถทางการแข่งขันของภาคการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น ผลการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนแนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทาง การมีส่วนร่วมของชุมชน การพัฒนาองค์ความรู้แก่ประชาชนและภาคีเครือข่าย รวมถึงการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ทั้งหมดนี้จะช่วยให้การท่องเที่ยวดำเนินไปอย่างราบรื่น สร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว และส่งเสริมเศรษฐกิจของพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ ผลการวิจัยพบว่า การบริการลูกค้าและการจัดการคำสั่งซื้อไม่ส่งผลโดยตรงต่อความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว สอดคล้องกับบริบทของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและชุมชน ซึ่งนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับปัจจัยพื้นฐานของระบบการท่องเที่ยวมากกว่ากระบวนการบริการเชิงธุรกิจ

แบบเป็นทางการ โดย Bazargani & Kiliç (2021) ชี้ให้เห็นว่า ความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบคมนาคม และการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อผลการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว ขณะที่ Khalifa (2020) อธิบายว่า ปัจจัยด้านการบริการลูกค้ามีบทบาทในการเสริมสร้างความพึงพอใจและภาพลักษณ์ขององค์กรท่องเที่ยวมากกว่า การเป็นปัจจัยหลักในการสร้างความได้เปรียบเชิงแข่งขัน โดยเฉพาะในพื้นที่ที่การท่องเที่ยวพึ่งพาทรัพยากรทางวัฒนธรรมและชุมชนเป็นหลัก นอกจากนี้ Khan et al. (2019) ยังระบุว่า การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพควรให้ความสำคัญกับการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐาน และมาตรการสนับสนุนจากภาครัฐเป็นลำดับแรก ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสะท้อนว่า การบริการลูกค้าและการจัดการคำสั่งซื้อในพื้นที่อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา ทำหน้าที่เป็นปัจจัยสนับสนุนที่ช่วยเพิ่มประสบการณ์และความพึงพอใจหลังการเดินทางมากกว่าการเป็นปัจจัยขับเคลื่อนหลักของความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว

8. องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่จากการศึกษาครั้งนี้คือ กรอบแนวคิดเชิงบูรณาการในการเสริมสร้างความสามารถทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวผ่านการจัดการโลจิสติกส์อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาาระบบโลจิสติกส์ที่ครอบคลุมทั้งด้านการจัดการข้อมูลข่าวสาร ซึ่งถือเป็นเข็มทิศในยุคดิจิทัล เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการวางแผนกิจกรรมท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ ด้านการจัดการด้านกายภาพ ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐาน ระบบขนส่ง และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องมีความพร้อมและปลอดภัย ด้านการจัดการความต้องการ ผ่านการบริหารจัดการปริมาณนักท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับศักยภาพการรองรับของพื้นที่ เพื่อลดความเสื่อมโทรมของทรัพยากรและเพิ่มความพึงพอใจในการใช้บริการ และด้านการจัดการบุคลากร เพื่อยกระดับประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาทุนมนุษย์ในท้องถิ่น ตลอดจนการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจด้วยผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีอัตลักษณ์เฉพาะ องค์ความรู้เหล่านี้สะท้อนถึงแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกลยุทธ์ที่เน้น ความยั่งยืน ความร่วมมือ และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในท้องถิ่นอย่างคุ้มค่า ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้เป็นต้นแบบในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์

1) ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทาง เช่น การเพิ่มพื้นที่จอดรถให้เพียงพอ พัฒนาเส้นทางคมนาคมให้เชื่อมต่อระหว่างแหล่งท่องเที่ยว และบริหารจัดการจราจรให้คล่องตัว เพื่อลดอุปสรรคในการเดินทางและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

2) ควรสร้างระบบแลกเปลี่ยนข้อมูลที่แม่นยำระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนในพื้นที่ เพื่อช่วยให้สามารถพยากรณ์ความต้องการของนักท่องเที่ยวและคาดการณ์จำนวนผู้มาเยือนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะช่วยให้สามารถวางแผนกิจกรรมที่ตอบโจทย์ความสนใจของนักท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

3) หน่วยงานด้านการท่องเที่ยวควรจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในพื้นที่เกี่ยวกับแนวทางการให้บริการและคำแนะนำด้านการท่องเที่ยว รวมถึงพัฒนาศักยภาพของมัคคุเทศก์ท้องถิ่นให้มีความรู้เชิงลึกเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว และสามารถถ่ายทอดข้อมูลได้อย่างถูกต้องและน่าสนใจ เพื่อสร้างประสบการณ์ที่ดีแก่นักท่องเที่ยว

4) ควรมีการเผยแพร่ข้อควรปฏิบัติในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวในสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้การท่องเที่ยวเป็นระเบียบและลดผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น

9.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาผลกระทบของโครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทางต่อประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพยากรณ์แนวโน้มการท่องเที่ยว รูปแบบการอบรมและพัฒนาศักยภาพของมัคคุเทศก์ และบุคลากรในท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้สามารถให้บริการข้อมูลที่ถูกต้องและน่าสนใจ ตลอดจนการเสริมสร้างทักษะด้านการสื่อสารและการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว

เอกสารอ้างอิง

- Akyurt, H., & Ergün, M. (2019). *Logistic management in tourism*. Gece Kitaplığı.
- Bazargani, R. H. Z., & Kiliç, H. (2021). Tourism competitiveness and tourism sector performance: empirical insights from new data. *Journal of hospitality and tourism management*, 46, 73-82. <https://doi.org/10.1016/j.jhtm.2020.11.011>
- Cheunkamon, E., Jomnonkwao, S., & Ratanavaraha, V. (2022). Impacts of tourist loyalty on service providers: Examining the role of the service quality of tourism supply chains, tourism logistics, commitment, satisfaction, and trust. *Journal of quality assurance in hospitality & tourism*, 23(6), 1397-1429. <https://doi.org/10.1080/1528008X.2021.1995564>
- Cong, L. C., & Thu, D. A. (2021). The competitiveness of small and medium enterprises in the tourism sector: The role of leadership competencies. *Journal of economics and development*, 23(3), 299-316. <https://doi.org/10.1108/JED-06-2020-0080>
- Crouch, G. I., & Ritchie, J. R. (2012). *Competitiveness and tourism*. Edward Elgar.

- Department of Provincial Administration. (2025). *Population statistics, Nakhon Ratchasima province, Sung Noen District, Khorat subdistrict, data for June 2025*. (in Thai).
<https://stat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statMONTH/statmonth/#/displayData>.
- Khalifa, G. S. (2020). Factors affecting tourism organization competitiveness: Implications for the Egyptian tourism industry. *African journal of hospitality, tourism and leisure*, 9(3), 116-130. <https://doi.org/10.46222/ajhtl.19770720-8>
- Khan, H. U. R., Zaman, K., Shoukry, A. M., Sharkawy, M. A., Gani, S., Sasmoko, ... & Hishan, S. S. (2019). Tourism logistics management through financial and regulatory measures: Evidence from a panel of countries. *Asia Pacific journal of tourism research*, 24(5), 443-458. <https://doi.org/10.1080/10941665.2019.1588760>
- Kol, O., & Zigern-Korn, N. (2019, September). Integrated logistics as a competitive advantage in tourism industry of country. *International conference on digital technologies in logistics and infrastructure* (ICDTLI 2019). (pp. 416-421). Atlantis. <https://www.atlantispress.com/proceedings/icdtli-19/125918544>
- Larysa, M., Oleksandr, D., & Ihor, Y. (2024). Logistics as a strategic factor of competitiveness in the tourism industry: Success stories. *Ekohomika*, 65. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-65-96>
- Nadalipour, Z., Imani Khoshkhoo, M. H., & Eftekhari, A. R. (July 2019). "An integrated model of destination sustainable competitiveness". *Competitiveness review*, 29(4), 314-335. <https://doi.org/10.1108/CR-12-2017-0086>
- Nakhon Ratchasima Provincial Office. (2022). *Nakhon Ratchasima provincial development plan, 5-Year Period (2023 - 2027)*. Nakhon Ratchasima: Nakhon Ratchasima provincial office. (in Thai)
- National Tourism Policy Committee. (2023). *National tourism development plan no. 3 (2023 - 2027)*. Ministry of tourism and sports. (in Thai)
- Nopphakate, K., & Aunyawong, W. (2022). The relationship of tourism logistics management and destination brand loyalty: The mediating role of Thailand tourist satisfaction. *International journal of health sciences*, (V), 356-366.
<https://doi.org/10.53730/ijhs.v6nS5.7833>
- Phongthong, P., & Tewsoiy, C. (2023). Supply chain collaboration influencing

- tourism competitiveness in the area of Korat subdistrict, Sung Noen district, Nakhon Ratchasima province. *Journal of management science Nakhon Ratchasima Rajabhat University*, 2(2), 78-91. <https://so08.tci-thaijo.org/index.php/jmsnrru/article/view/2519>
- Porter, M. E. (1980). *Competitive strategy: Techniques for analyzing industries and competitors*. Free.
- Pongpanit, P., & Sornsaruht, P. (2019). The critical nature of road logistics industry process capability's role in sustainable tourism development. *African journal of hospitality, tourism and leisure*, 8(5), 1-19.
- Setthachotsombut, N., & Sua-iam, G. (2020). Tourism value chain management and tourism logistics in Ubon Ratchathani province, northeast Thailand. *African journal of hospitality, tourism and leisure*, 9(1), 1-11.
- Sodhi, M. S., & Son, B. G. (2009). Supply-chain partnership performance. *Transportation research part E: Logistics and transportation review*, 45(6), 937-945. <https://doi.org/10.1016/j.tre.2009.05.004>
- Tachaphan, T., Pongsida, S., & Inlalom, R. (2024). Sustainable tourism logistics management strategies: A case study of Pathum Thani province, Thailand. *International Journal of Research Publications*. <https://doi.org/10.47119/ijrp10015911020247252>
- Yamane, T. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. (3rd ed.). Harper and Row.